03/11/2026

Патриаршеска света литургия за 5 Неделя след Неделя подир Въздвижение

На 1 ноември – празникът на светите безсребреници и чудотворци Козма и Дамян, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави светата Литургия в столичния митрополитски катедрален храм „Св. вмчца Неделя“.

В съслужение бяха иконом Петър Славов – председател на църковното настоятелство при храма, храмовото духовенство, протодякон Иван Петков, дякон Юлиан Периклиев и дякон Тома Шопов.

Песнопенията на светата Литургия бяха изпълнени от мъжкия хор на „Св. Неделя“ под диригентството на проф. д-р Мирослав Попсавов.

В края на богослужението патриарх Даниил се обърна към множеството народ със слово:

„Думите, които Господ отправя към всички нас и които чухме в днешното литургийно Евангелие – ако Моисея и пророците не слушат, то и да възкръсне някой от мъртвите, няма да се убедят (Лука 16:31), виждаме изпълнени още във времето на Господ Иисус Христос. След като Господ

възкресил Лазар – брата на Марта и Мария, мнозина непредубедени свидетели на това чудо повярвали в Господа. Но за онези, които не искали да приемат свидетелството на Свещеното Писание, се изпълнили Христовите слова: Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; а сега нямат извинение за греха си… а сега и видяха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми (Иоан 15:22,24).

Вярата е лично изживяване, лично отношение, приемане или неприемане на свидетелството на Самия Бог от нашия дух. Защото свети апостол Павел ни казва, че нашата вяра не се основава на хитро измислени басни, а на силата Божия (срв. II Петр. 1:16).

Свещеното Писание е боговдъхновено – изречено и написано от човеци, но водени от Светия Дух. Когато четем, размишляваме, вникваме в тези божествени слова, същият Дух свидетелства за истинността им. Ако не сме внимателни в това и сърцето ни е затворено за свидетелството на словото Божие, дори да преживеем и най-голямото чудо, то само ще ни прелъсти и ще ни отклони от Бога.

Мнозина очакват чудо. Господ казва, че в последните времена ще се явят множество лъжепророци, които ще покажат големи знамения – Антихристът, този човек на погибелта, дори ще възкресява мъртви. И онези, които търсят чудеса, за да се уверят, ще бъдат прелъстени и измамени.

Нашата вяра е конкретна – тя се проявява в делата ни, в мислите и постъпките ни. Вярата на Лазар се отличавала с дълбочина, с безпрекословна отдаденост на себе си в ръцете Божии. И както Йов, който бил богат човек, но обеднял и стоял в края на селото и разчесвал с пръчица гнойните си рани от проказата, която го поразила, не възроптал срещу Бога, а казал: Господ даде, Господ и взе; …да бъде благословено името Господне (Иов 1:21), така и бедният Лазар имал такова упование и дълбочина на вярата, които не се поколебават и от най-тежките житейски обстоятелства“.

„Нека тази евангелска притча ни подтикне да укрепяваме своята лична връзка с Бога. Вярата ни да бъде лична и да се основава не на чудеса, не на външни обстоятелства, а на живота, който Господ дава и който ни е призовал да усвояваме. Да се стремим връзката ни с Бога да оживява сърцата ни, да имаме любов към човека до нас. Да имаме страх Божий и с търпение да извървим попрището на нашия живот, за да можем по милостта и човеколюбието Божие да получим и ние дял с бедния Лазар в царството Божие“, завърши словото си Негово Светейшество.

Текст и снимки: Михаил Тасков

bg-patriarshia.bg